

Bài 36

CHÚA THÁNH THẦN

Dẫn nhập

Thực hiện lời căn dặn của Chúa Giê-su, các Tông đồ ở lại trong thành cầu nguyện, chờ đợi Chúa Thánh Thần. Vậy, Chúa Giê-su có ban Thánh Thần như Ngài đã hứa không? Chúa Thánh Thần hoạt động nơi các Tông đồ như thế nào?

1. Trích Thánh Kinh (Cv 2,1-13)

Khi đến ngày lễ Ngũ Tuần, mọi người đang tề tựu ở một nơi, bỗng từ trời phát ra một tiếng động, như tiếng gió mạnh ủa vào đầy cả căn nhà, nơi họ đang tụ họp. Rồi họ thấy xuất hiện những hình lưỡi giống như lưỡi lửa tan ra đậu xuống từng người một. Và ai nấy đều được tràn đầy ơn Thánh Thần, họ bắt đầu nói các thứ tiếng khác, tùy theo khả năng Thánh Thần ban cho.

Lúc đó, tại Giê-ru-sa-lem, có những người Do-thái sùng đạo, từ các dân thiên hạ trở về. Nghe tiếng ấy, có nhiều người kéo đến. Họ kinh ngạc vì ai nấy đều nghe các ông nói tiếng bản xứ của mình. Họ sững sốt, thán phục và nói: “Những người đang nói đó không phải là người Ga-li-lê cả ư? Thé sao mỗi người chúng ta lại nghe họ nói tiếng mẹ đẻ của chúng ta? Chúng ta đây, có người là dân Pác-thi-a, Mê-đi, Ê-lam, Mê-xô-pô-ta-mi-a, Giu-đê, Cáp-pa-đô-ki-a, Pon-tô, và A-xi-a, có người

là dân Phy-ghi-a, Pam-phy-li-a, Ai-cập, và những vùng Li-by-a giáp giới Ky-rê-nê; nào là những người từ Rô-ma đến đây; nào là người Do-thái cũng như người đạo theo; nào là người đảo Co-rê-ta hay người Ả-rập, vậy mà chúng ta đều nghe họ dùng tiếng nói của chúng ta mà loan báo những kỳ công của Thiên Chúa!” Ai nấy đều sững sốt và phân vân, họ bảo nhau: “Thế nghĩa là gì?” Nhưng người khác lại chế nhạo: “Mấy ông này say bùn rồi!”

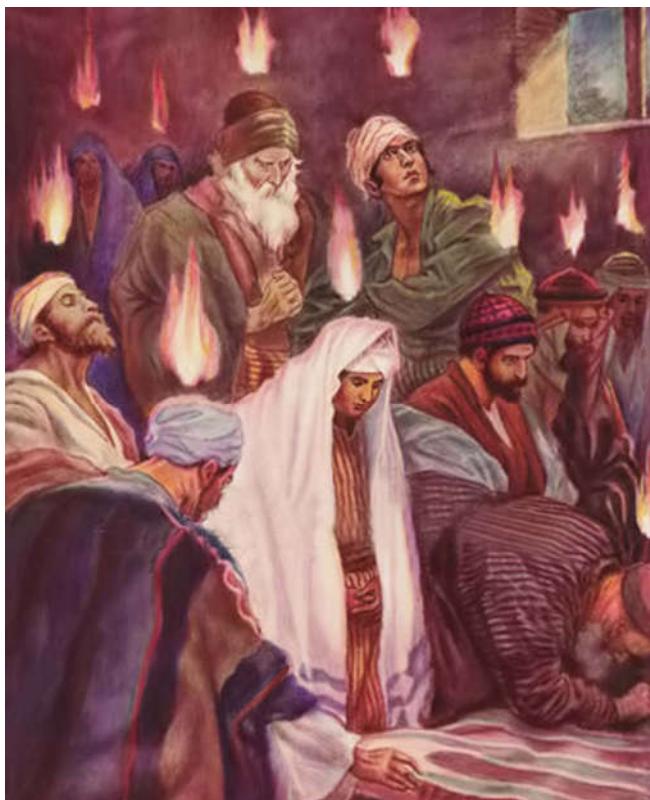
2. Giải thích

- a. Lễ Ngũ Tuần của người Do Thái được mừng sau lễ Vượt Qua 50 ngày. Thời điểm này bắt đầu thu hoạch mùa lúa. Ý nghĩa của lễ này là dâng của đầu mùa cho Chúa (x. Xh 23,14-17; 34,22).
- b. Chúa Thánh Thần là Thiên Chúa Ngôi Ba, đồng bản tính với Chúa Cha và Chúa Con.
- c. Nơi Chúa Thánh Thần hiện xuống là căn lầu của bà Ma-ri-a mẹ của ông Mác-cô.
- d. Số người hiện diện hôm đó gồm có 12 Tông đồ (có Mát-thi-a thay thế Giu-đa), Đức Mẹ và nhiều người khác đã từng theo Chúa Giê-su.

3. Kể chuyện

Sau khi lên Trời, sự nghiệp của Chúa Giê-su gần như phá sản. Các Tông đồ, Đức Mẹ và cả những môn đệ Đức Giê-su vẫn còn hoang mang. Họ đóng cửa, suốt ngày ru rú trong nhà, lại còn cùi người gác cửa.

Một hôm, đang khi họ cầu nguyện thì nhà rung chuyển, cửa bật tung, một khói lửa xuất hiện rồi tản ra, tung ngọn lửa nhỏ đậu trên đầu mỗi người. Ai nấy được đầy tràn ơn Chúa Thánh Thần, họ bắt đầu nói các thứ tiếng khác, tùy theo khả năng Chúa Thánh Thần ban cho. Lập tức, tình hình thay đổi 180 độ: các Tông đồ đang run sợ, bỗng phấn khởi lạ thường; đang dốt nát bỗng trở thành khôn ngoan; đang nhút nhát bỗng trở nên can đảm. Họ trình bày Thánh Kinh rành mạch.

Chúa Thánh Thần ngự xuống trên các Tông đồ.

Ông Phê-rô dốt như thế, mà bài diễn văn của ông trôi chảy. Ông trình bày toàn bộ lịch sử cứu độ, bắt đầu từ các Tổ phụ, đến các Ngôn sứ, để minh chứng: Đức Giê-su, Đáng mà Thiên Chúa đã phái đến, nhưng các Thượng tế và Công nghị đã kết án, đã đóng đinh trên cây thập giá, đã chết và được mai táng. Thiên Chúa đã cho Ngài sống lại. Chính Ngài là Đáng Ki-tô mà Lề luật và các ngôn sứ đã loan báo (x. Cv 2,1-36).

Bài giảng đã làm cho thính giả “đau đớn trong lòng”. Họ hỏi ông Phê-rô và các Tông đồ: “Thưa các anh, chúng tôi phải làm gì?” Ông Phê-rô đáp: “Anh em hãy sám hối, và mỗi người hãy chịu phép rửa nhân danh Đức Giê-su Ki-tô, để được ơn tha tội; và anh em sẽ nhận được ân huệ là Thánh Thần” (Cv 2,37-38). Ngày hôm ấy, đã có khoảng 3000 người xin theo đạo và lãnh nhận bí tích Thanh Tẩy.

Điều làm cho họ biến đổi chính là Chúa Thánh Thần, chứ ông Phê-rô không thể làm được. Ông Phê-rô chỉ giảng bằng tiếng A-ram (tiếng của người Do Thái đương thời), nhưng Chúa Thánh Thần đã tác động, làm cho thính giả nghe như tiếng mẹ đẻ của mình, dù họ không phải là người Do Thái. Họ đến từ khắp nơi: từ Rô-ma, Crê-ta, đảo Síp, Ai Cập...

Có Chúa Thánh Thần tác động, các Tông đồ thu được kết quả ngay trước mắt. Trước đây, ông Phê-rô dốt như thế, nhát như thế, mà nay đổi chất một cách chắc chắn và khôn ngoan ngay trước mặt Công nghị. Họ đánh đòn ông, nhưng ông vẫn can đảm trả lời: ‘chúng tôi phải nói Lời Thiên Chúa hơn là nghe lời các ông’. Ra về, các ông còn ca

hát, vì được chịu đòn vì danh Chúa Giê-su (x. Cv 4).

Có ơn Chúa Thánh Thần, Phêrô ra trước dân rao giảng về Đức Giê-su.

Từ đó, Giáo Hội Chúa Ki-tô ngày càng tăng lên, từ 3000, rồi 12000, rồi đến hơn 2 tỷ như ngày nay. Đó là công trình của Chúa Thánh Thần, con người không thể làm được.

Trải qua hơn 2000 năm lịch sử thăng trầm, với biết bao nhiêu thử thách, bách hại..., nếu không có Chúa Thánh Thần thì Giáo Hội đã bị diệt vong từ lâu rồi. Giáo Hội vừa mang tính thần linh, vừa mang tính nhân loại. Chúa trao quyền lãnh đạo Giáo Hội cho các Tông đồ và những người kế vị, họ cũng là những con người, nên không thể tránh khỏi những bất toàn. Mỗi khi Giáo Hội sống không đúng với Tin Mừng, thì Chúa Thánh Thần lại âm thầm sửa chữa mọi sự trong ngoài theo nhiều cách thức khác nhau, tựa như gió, khi thì hiu hiu thổi, khi thì mạnh như bão lốc. Cứ thế, Giáo Hội phát triển theo chiều đi lên.

Biến cố Chúa Thánh Thần hiện xuống là biến cố khai sinh Giáo Hội. Chúa Thánh Thần là linh hồn trong mọi sinh hoạt của Giáo Hội, mà sinh hoạt chính yếu là truyền giáo.

Mỗi chúng ta được lãnh nhận Chúa Thánh Thần qua bí tích Thánh Tẩy và đặc biệt qua bí tích Thêm Sức.

Trong Bí tích Thêm Sức, Chúa Thánh Thần ban cho ta 7 ơn, mà 2 ơn chính là Khôn ngoan và Can đảm, để ta lên đường truyền giáo. Vì vậy, bản chất của người Ki-tô hữu là truyền giáo. Ai không lên đường truyền giáo thì đánh mất bản chất của mình.

Thừa tác viên thông thường của Bí tích Thêm Sức

là Đức Giám mục. Đức Giám mục có thể ủy quyền cho các linh mục. Ngoài ra, các linh mục còn có quyền ban bí tích Thêm Sức trong các trường hợp sau đây:

- Khi rửa tội cho người lớn, kèm theo bí tích Thêm Sức và Thánh Thể, gọi là ba Bí Tích Khai Tâm;
- Khi ban bí tích Xúc dầu Bệnh nhân cho người hấp hối, nếu họ chưa lãnh nhận bí tích Thêm Sức.

Những điều kiện để lãnh bí tích Thêm Sức:

- Phải là người đã được rửa tội;
- Phải sạch tội trọng;
- Phải có khả năng hiểu biết (từ 7 tuổi trở lên);
- Phải học hỏi giáo lý để hiểu biết về Chúa Thánh Thần và về những nghĩa vụ, bỗn phận của người Ki-tô hữu trưởng thành.

Nghi thức chính yếu của bí tích Thêm sức: Thừa tác viên đặt tay và cầu nguyện, rồi xúc Dầu Thánh trên trán người lãnh nhận và đọc:

“(tên).... Hãy lãnh nhận ân tín ơn Chúa Thánh Thần”.

Người lãnh nhận thưa: A-men.

Cầu nguyện

Lạy Chúa Thánh Thần, xin ban ơn can đảm và khôn ngoan cho chúng con, để chúng con mạnh dạn loan báo Tin Mừng cho mọi người. A-men.